

BILAG 1: TALEPAPIR

”Det talte ord gælder”

Spørgsmål

MOF alm. del - Samrådsspørgsmål AØ

Ministeren bedes redegøre for omstændighederne angående bilagene for diverse restaurant- og barregninger, herunder hvem ministeren spiste middag med den 10. juni 2020 på restaurant Undici? Der henvises bl.a. til artiklen ”Prehn i nyt bilagsrod: Skrev forkert navn på middagsregning”, Ekstrabladet.dk, den 6. juli 2022.

Mener ministeren, at det er rimeligt, at ministeren beder danske skatteydere om at betale for ministerens regninger på restauranter og værtshuse?

Mener ministeren, at det er rimeligt, at ministeren anvender sit ministerium som kassekredit til betaling af regninger for middage, som ministeren selv udtaler ”ikke hører offentligheden til”?

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Erling Bonnesen (V), Morten Dahlin (V) og Torsten Schack Pedersen (V).

TALEPAPIR

Svar

Tak for ordet. Jeg vil gerne indlede med at understrege vigtigheden og nødvendigheden af at have et samråd, hvor jeg har muligheden for at få talt ud om denne pinlige og ærgerlige sag. En sag som ene og alene jeg har ansvaret for.

Jeg har to hovedformål i dag: For det første at give en uforbeholden undskyldning. For det andet at forklare, hvordan fejlene kunne opstå.

For jeg har begået fejl.

Fejl, der selvfølgelig bliver spurgt ind til.

Fejl, som jeg dybt beklager.

Men også fejl, som jeg har lært af, og som betyder ændringer for mig. Mere om det senere.

TALEPAPIR

Det mest ærgerlige er, at denne sag skygger for vigtige dagsordener, som fantastisk dygtige medarbejdere i Fødevareministeriet og engagerede organisationer hver dag knokler for.

Denne sag stemmer desuden overhovedet ikke med min linje som fødevareminister: God forvaltning frem for alt.

Så meget desto mere sender denne sag et helt forkert signal. Og jeg er meget flov og ærgerlig. Men begår man fejl, må man stå ved det. Og det gør jeg.

Jeg vil gøre rent bord. Så lad os gennemgå omstændighederne, som bekrives i Ekstra Bladets artikel.

Lad os kort sagt gennemgå de fejl, jeg har begået. Jeg har nemlig begået fire typer af fejl.

De er oplistet på den oversigt, som jeg nu deler ud.

TALEPAPIR

Jeg gennemgår dem én for én.

Men inden jeg gør det, vil jeg kort forklare, hvorfor jeg overhovedet har spist middage med journalister.

Helt overordnet har det handlet om at skabe opmærksomhed om og forståelse for de områder, hvor jeg har været minister.

Særligt udviklingspolitikken har traditionelt set haft meget svære vilkår i den offentlige debat. Det ville jeg gerne gøre noget ved, da jeg tiltrådte som minister.

Og derfor fandt jeg det naturligt at række ud og mødes med journalister.

Men som sagt har jeg begået fejl. Dem vil jeg gennemgå nu.

TALEPAPIR

For det første har jeg i nogle tilfælde brugt mit statslige kreditkort på restauranter, men efterfølgende betalt hele beløbet tilbage for middagene.

Det er selvfølgelig rigtig rodet. Staten skal ikke lægge ud for udgifter, jeg så senere selv betaler. Jeg er helt enig med de eksperter, der har udtalt, at man ikke må bruge kreditkortet som en form for ”kassekredit”.

Det har jeg heller ikke gjort bevidst. Jeg har simpelthen ikke været opmærksom nok i første omgang. Og betalt med kreditkortet. Men så efterfølgende blevet klogere. Og har derefter rettet op ved at tilbagebetale.

Men selvfølgelig er det ikke godt nok i første omgang.

TALEPAPIR

For det andet har jeg i nogle tilfælde brugt mit statslige kreditkort på restauranter og efterfølgende betalt nogle af pengene tilbage. Fordi jeg efterfølgende har konkluderet, at jeg selv skulle dække noget af regningen.

Igen er det noget rod og noget kludder fra min side. Jeg skulle selvfølgelig have været opmærksom allerede, da jeg betalte i første omgang. Og heldigvis er der også her tilbagebetalt og rettet op.

Men smukt er det da bestemt ikke.

For det tredje har jeg i nogle tilfælde betalt drikkepenge med mit statslige kreditkort. Det må man ikke. Også selv om man hurtigt og på eget initiativ betaler tilbage. Jeg har selvfølgelig efterfølgende tilbagebetalt alle pengene.

Men det skulle selvfølgelig aldrig være sket i første omgang. Det er også noget rod.

TALEPAPIR

Endelig for det fjerde har jeg brugt mit kreditkort på en restaurant med en journalist, men efterfølgende skrevet et forkert navn på regningen. Det er pinligt, og det var dumt.

Her må man mildest talt sige, jeg har haft hovedet under armen. Hvad denne meget uheldige fejl skyldes, ved jeg simpelthen ikke. Jeg ved ikke, hvor jeg havde mit hoved, da jeg skrev navnet.

Jeg tager naturligvis det fulde ansvar for fejlen. Og jeg har betalt regningen af egen lomme. For dog at rette op på dette pinlige kiks.

Man siger jo, at det er menneskeligt at fejle. I denne sag må man sige, at jeg er endog meget menneskelig!

Så ja, jeg har begået klare fejl.

TALEPAPIR

Det er dog meget vigtigt for mig at sige, at der er tale om sjusk og rod. Ikke ond vilje. Intentionen var aldrig at få en personlig vinding ud af det. Og det har jeg heller ikke haft.

Da jeg fik udleveret mit ministeriekort, skrev jeg under på en erklæring. Her fremgår det, at kortet kun må benyttes til tjenestelige formål.

Jeg deler for god ordens skyld dokumentet ud.

Det er derfor, jeg har benyttet mit ministeriekort til middage med journalister. Fordi kontakt til journalister netop er en del af tjenesten som minister. Men hvor jeg så efterfølgende har tænkt, at det er bedst, at jeg selv betaler hele eller dele af regningerne.

Jeg har hele tiden handlet i god tro. Men har selvfølgelig ikke været opmærksom nok.

TALEPAPIR

Men tillad mig også at sige, hvad jeg *ikke* opfatter som en fejl. Nemlig det at mødes med journalister. For det er en vigtig funktion for en minister. At skabe opmærksomhed om og forståelse for sit område.

Og jeg mener sådan set også godt, at et møde på en restaurant kan være i orden. Og det kan også være på sin plads, at staten afholder rimelige udgifter til ministres repræsentation i forhold til journalister.

Det følger i øvrigt også af de gældende retningslinjer, der fremgår af Statsministeriets vejledning af 7. juni 2019. Som jeg hermed deler ud. Siden med den relevante passage er markeret med en gul lap.

Jeg taler med journalister mange gange om ugen. Ja stort set hver dag.

Langt de fleste gange foregår de samtaler og interviews over telefonen. Men få gange har jeg følt det nødvendigt, at jeg mødtes med de pågældende journalister. For at uddybe og nå i bund.

TALEPAPIR

Men min måde at forvalte det på har selvfølgelig ikke været i orden. Derfor har jeg også besluttet at ændre tingene, så det ikke sker igen.

Jeg har besluttet, at jeg fremover altid betaler alt af egen lomme, hvis jeg skal have møder med journalister på restauranter, eller i andre situationer, hvor der kan opstå selv den mindste tvivl. Også selvom jeg efter de almindelige retningslinjer kunne få noget betalt af staten.

Desuden har jeg også afleveret mit kreditkort. Det får jeg ikke brug for mere.

Med andre ord: Jeg kommer ikke til at begå disse fejl én gang til.

Jeg er blevet spurgt, om jeg vil oplyse navnet på den journalist, jeg faktisk spiste med. Altså i det tilfælde, hvor jeg kom til at skrive et forkert navn.

TALEPAPIR

Jeg forstår spørgsmålet fuldt ud. Men jeg må samtidig respektfuldt svare, at det ønsker jeg ikke at svare på.

Årsagen er ganske simpel: Jeg ønsker ikke, at de journalister, der har mødt mig, skal udsættes for en mediestorm. På grund af min klare fejl.

Det er mig, der har begået fejlen, det er mig, der må bære byrden. I kan skyde på mig og holde mig til ansvar. Andre fortjener ikke at blive hvirvlet ind i mine fejl.

Jeg har betalt hele regningen for den middag. Og jeg holder fast i ikke at oplyse navnet.

Men jeg vil selvfølgelig beklage dybt, at vi overhovedet skal have den diskussion. Ansvar er ene og alene mit.

Lad mig her afslutningsvis endnu engang undskylde denne ærgerlige sag. Over for offentligheden. Over

TALEPAPIR

for Folketinget. Over for medarbejderne. Over for de involverede journalister. Og over for de mange samfundsaktører på fødevareområdet.

Jeg har tilbagebetalt alt det, jeg skal. Jeg har foretaget ændringer, så det ikke gentager sig. Og jeg forventer ikke at se flere lignende sager.

Jeg håber på, at dette kan danne udgangspunkt for at vi kan komme videre. Og tale om de vigtige ting, vi står over for på fødevareområdet.

Men indtil da er jeg selvsagt helt indstillet på at svare på alle spørgsmål om bilag og kreditkort.

Tak for ordet.